

SPOJENÉ FARNOSTI:

JESUS CHRIST SUPERMLÁD

MUZIKÁL O UDÁLOSTECH KOLEM ROKU NULA

Zbraslav, 2005

Blatnice pod sv. Antonínkem, 2014

Jesus Christ Supermlád

Původní muzikál o událostech, které se staly okolo roku 0

Hudba, libreto a režie: Luděk Strašák

Choreografie: Jarmila Strašáková, Markéta Hrdličková

Kostýmy: Gita Matoušková, Jarmila Strašáková, Tomáš Lerch a svépomocí

Světla: Riša Spišák

Zvuk: Jaromír Drápal

Grafika: Tomáš Margold

- Děkujeme:**
- OÚ Zbraslav, Farnímu úřadu Zbraslav a Rosice, Centru volného času ZUBR
 - všem, kteří pomáhali s dopravou herců
 - všem rodičům a partnerům za jejich trpělivost s námi
 - všem zhruba 200 herců a herečkám, kteří naším souborem v historii prošli
 - všem příznivcům a dobrodincům
 - vám, kteří jste obětovali teplo domova a šli se na nás podívat

www.spojene-farnosti.webnode.cz

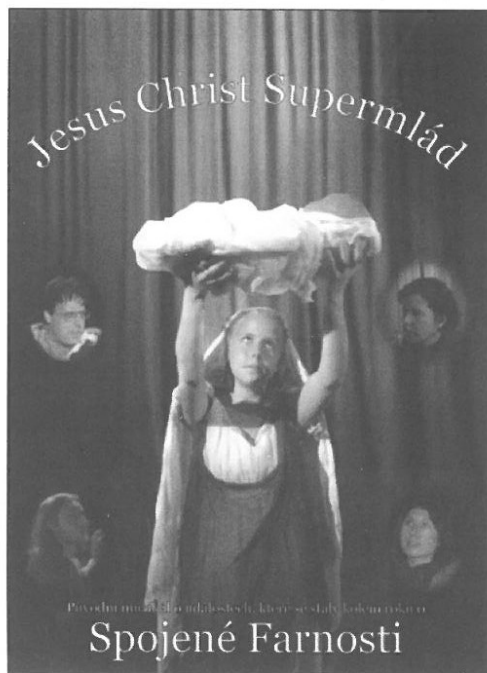
Premiéra 6. 6. 2004 ve Zbraslavi.

Autoři fotografií: Protože v tomto programu používáme archivní fotografie, nejsme schopni určit ke každé fotografii jejího autora. Tímto se dotyčným nejmenovaným omlouváme, a pokud v programu najdou svoji fotku, ať nám pošlou zprávu.

S určitostí zde najdete fotografie: Pavla Olbricha, Gity Matouškové, Jaromíra Strašáka, Moniky Piškové, Lukáše Mičky, Ludka Strašáka a dalších.

O Spojených farnostech

Na Vánoce v roce 1990 se v kostele ve Vysokých Popovicích sešla parta mladých nadšenců a secvičili vánoční divadelní hru. Představení se setkalo s ohlasem nejen u diváků, ale i u účinkujících, kteří se rozhodli v této bohulibé činnosti pokračovat. A netušili, že tímto dávají základ divadelnímu uskupení, které žije i po 25 letech a kterým prošlo téměř dvě stě hereček a herců. Původně místní uskupení, které nejdříve vystupovalo pod názvem Donatus, začalo expandovat a rozšiřovat svoje území zájmu o lidi z okolních vesnic a farností. Po nějaké době začalo představovat vlastní autorskou tvorbu. Po krátkém útlumu v letech 1994-95 byl soubor podivuhodně vzkříšen z mrtvých známým velikonočním muzikálem Jesus Christ Superstar. O v tu dobu velice populární dílo, které soubor nacvičil pro představení v kostelech, odkud pocházeli jednotliví herci, byl najednou velký zájem i v geograficky vzdálenějších místech. V tuto chvíli také divadlo přijalo svoje současné jméno. Název Spojené farnosti totiž asi nejlépe charakterizoval různorodost míst, odkud herci pocházeli. Od té chvíle jsou Spojené farnosti tím, co dnes. Místem, ve kterém nacházejí prostor k seberealizaci mladí lidé, kteří podle svých možností prožijí s divadlem část svého života. Představení Jesus Christ Supermlád hrajeme v době psaní tohoto článku už 11 roků, a ze současné sestavy je asi 7 herců, kteří hráli i při premiéře. Ostatní dvě třetiny souboru se za tu dobu proměnily. Připomeňme si na několika dalších stránkách významné počiny Spojených farností.

Původní plakát z roku 2004

Pět hvězd (1993-1995)

První autorská hra, jejíž reprízy se počítaly v desítkách. Příběh o Janu Nepomuckém v podání dvou nezapomenutelných drben, nynějšího televizního autora Radka Kříže v roli Václava IV. a nadějného Tomáše Veleby v hlavní roli. V této hře jsme předvedli první historickou divadelní scénu s titulky, z doby, kdy mladý Jan Nepomucký studoval v Itálii a hovořil se svými spolužáky italsky.

Zájem o Pět hvězd v okolí ukázal, že cestou, po které by se mělo divadlo vydat, vede touto cestou, cestou originálního autorského repertoáru.

Zakřany, 1994

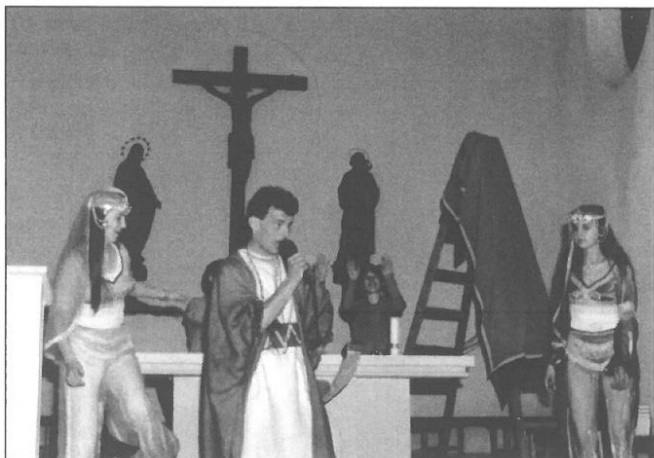
Vysoké Popovice, 1993

Jesus Christ Superstar (1996–2000)

Tady trochu popírám to, co bylo řečeno v minulém odstavci. Jesus Christ Superstar není našim autorským dílem, což je nám trošku líto, na druhou stranu lze konstatovat, že oba autoři Webber a Rice napsali dílo s duchovním přesahem, které je přijímáno širokým publikem. My jsme byli pochopitelně ovlivněni pražskou verzí této inscenace, ale chtěli jsme do ní vložit i něco víc, co u profesionálních účinkujících nebylo. Naši hlavní devízou bylo (a snad je doposud), že víme, o čem celý příběh je a o co v něm jde.

Nácvik probíhal ve vymrzlých kostelech v Popovicích a Zbýšově od ledna do dubna. Naše původní myšlenka, že totiž muzikál uvedeme po šest postních nedělí v kostelech, odkud byli jednotliví herci. Situace se ovšem trochu vymkla z rukou. Jednak jsme jí uvedli až po Velikonocích, a zájem o její uvedení předčil naše očekávání, takže jsme byli zváni na nejrůznější místa Jižní Moravy a Vysočiny.

Zajímavý titul nalákal do našeho souboru více než 40 účinkujících. Základem úspěchu byla osvědčená sestava z minulých let doplněná trojicí bratrů Leščinských

Vysoké Popovice, 1996

Brno, 2000

Pastýř Vojtěch (1997–1998)

Milénium smrti druhého pražského biskupa Vojtěcha nám přineslo autorský muzikál Pastýř Vojtěch, který ve třech dějstvích popisoval vztah Slavíkovce Vojtěcha k lidem, kteří ještě nepřijali plně křesťanství, což později vedlo k mnoha nedorozuměním mezi pastýřem a jeho lidem.

Zjistili jsme, že je něco úplně jiného učit se písničky z muzikálu, který už existuje a učit se muzikál, který ještě nikdo nikdy neviděl. Ten pocit, kdy vzniká něco, co do té doby lidské ucho neslyšelo a oko nevidělo, je k nezaplacení.

Pastýř Vojtěch nás vzal na různá místa Moravy a Slezska. Odehráli jsme několik vyprodaných představení, zažili jsme i herce, který odehrál muzikál s akutním zánětem slepého střeva.

Ivančice, 1997

Brno, 1998

Horkník (2001–2003)

Nové tisíciletí jsme začali s pohádkou o lesních skřítčích bukovničkách i smrkovníčkách, o Horkníkovi, který má na starosti vznik léta, o ukecaném kouzelném dědečkovi a o velké lásce. Inscenace tentokrát nebyla duchovní, ale rozhodně nebyla bezduchá.

Přechod od muzikálu ke hře se zpěvy nechal vyniknout některé herce, kteří si o sobě mysleli, že na muzikál mají špatný hlas a rozsah. Tato hra měla ovšem jednu nevýhodu, zatímco u ostatních her se mohl počet herců lišit, protože sbor není počtem herců omezen, v této hře nebylo pro sbor ani křoví místo. Nicméně, bylo to poprvé a asi naposledy v dějinách našeho divadla, kdy jsme mohli předem přesně říct, kolik herců vlastně přijede.

Zbraslav, 2001

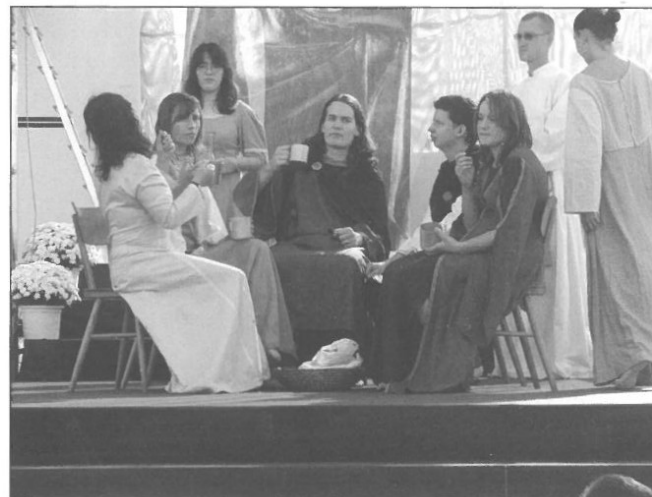
Zbraslav, 2003

Klopýtání (2009)

Přeskakujeme muzikál Jesus Christ Supermlád, kterému věnujeme prostor na jiném místě programu. Dostáváme se ke zcela zvláštní hře, kterou jsme hráli jen jednou, ale v přímém televizním přenosu a před 6 000 diváky v předvečer setkání s papežem Benediktem XVI. Hru, spíše vážnou než veselou, napsal Karel Macek. Aby celý večer nevyzněl truchlivě, docvičili jsme krátké skeče, scénky a písničky, které jsme v rámci večera předvedli. Na druhý den ráno jsme hráli Obrazy ze života sv. Václava a bylo to velice zvláštní představení. Ještě nikdy před tím ani potom jsme nezačínali v 7 hodin ráno, ještě nikdy jsme nehráli na pódiu, na kterém sloužil vzápětí mši papež, a co bylo nejhorší, přímo pod pódiem byly 2 000 prázdných bílých židlí pro VIP hosty a kněze, a asi 300 metrů od pódia se z mlhy tyčil několika tisícový dav. Navíc reakce davu nebyly slyšet, protože ta obrovská vzdálenost neumožnila slyšet ani smích, ani pískání a ani rajče na nás na tu vzdálenost nedoletělo. Přesto považujeme tuto zkušenost za obohacující.

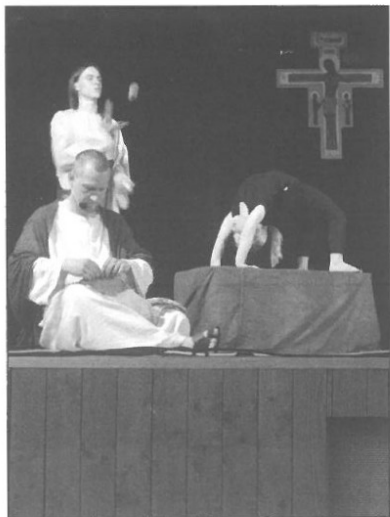
Stará Boleslav, 2009

Stará Boleslav

Tarsan (od 2011)

Dalším důležitým milníkem byl muzikál o Pavlovi z Tarsu, který byl z dosavadní tvorby asi nejnáročnější pro celý sbor. Z 26 písniček zpívá sbor v 25, a ve 23 z nich zní čtyřhlas. Jeho nácvik trval asi o rok déle, než jsme si představovali, ale investovaná energie ze rychle vrátila. Tomáš Lerch v roli Pavla byl za čtyři roky uvádění her asi 60x sřat mečem, loď na které se plavil, byla za tu dobu potopena v deseti krajích ČR, a na 50 000 lidí za tu dobu pozorovalo dramatické scény u Damašku. Poprvé v historii jsme pořídili studiové CD z muzikálu, poprvé jsme natočili profesionální DVD záznam, poprvé jsme hráli v živém rozhlasovém přenosu.

Plzeň 2014

Zbraslav 2011

Odry 2014

Gedeón (od r. 2015)

Zatím posledním počinem Spojených farností je starozákonní příběh o hrdnovi Gedeónovi, který na sebe vzal zodpovědnost a vysvobodil vyvolený národ z područí nájezdných Midjanců. Muzikál byl původně napsán pro studenty Biskupského gymnázia ve Žďáru nad Sázavou, kteří jej ve zjednodušené verzi předvedli na celostátním setkání mládeže. V době psaní tohoto článku máme za sebou 5 vystoupení, z toho jedno na Náměstí Svobody v Brně. Je otázkou, jestli Gedeón dosáhne stejného počtu repríz, jako předchozí úspěšné inscenace Jesus Christ Supermlád a Tarsan.

Brno, 2015

Zbraslav, 2015

Náměšť n. Osl., 2015

Jesus Christ Supermlád (od r. 2004)

Muzikál se začal rodit na konci minulého století, v letech 1998 a 1999, kdy byly napsány první písničky. V roce 2000 byl připravený k nacvičení, ale přednost dostal pohádkový Horkník. Jesus Christ Supermlád znovu ožil v roce 2003. První zkouška proběhla 14. září 2003. V souboru mezitím proběhla částečná generační výměna. Nácvič muzikálu trval téměř celý školní rok. Zkoušelo se na farách v Rosicích a ve Zbraslavi. Datum premiéry vánočního muzikálu bylo stanoveno na 6. 6. 2004 v 6 hodin odpoledne.

Premiéra přinesla do horkého zbraslavského odpoledne tu správnou vánoční atmosféru. V roli Marie vystoupila Lucka Mičková, která později alternovala s Monikou Píškovou. Zdeněk Drštka jako Herodes přinesl do muzikálu nový prvek – melodram. Rok 2005 a především 2006 přinesl celou řadu zajímavých repríz muzikálu na nejrůznějších místech. Dá se říci, že na mnoha místech měli diváci z našeho představení doslova druhé Vánoce.

Rok 2006 přinesl další milník a expanzi. Po prosincovém dvojpředstavení v Praze jsme na samém sklonku roku absolvovali dvojpředstavení na centrech mládeže Vesmír v Orlických horách a v Příchovicích v Jizerských horách, které jsme si v budoucnosti ještě zopakovali.

První etapa tohoto muzikálu skončila v Trnavě u Třebíče v roce 2008. Rozhodli jsme se věnovat dalším výzvám a měli jsme odehráno 32 představení. Jedno mimořádné představení jsme odehráli opět v Příchovicích po Vánocích 2010, kam jsme si odskočili z plného nácvičů na Tarsana. Zmrtvýchvstání celého díla přišlo o Vánocích 2012, kdy jsme vystoupili ve Žďáru nad Sázavou v nové sestavě. A když už jsme to uměli, proč nezahrát i jinde, že. Od té doby oprašujeme Supermláda v období od prosince do ledna, i když jsme hráli i na několika letních festivalech.

V listopadu 2015 jsme vydali DVD se záznamem vystoupení v Brně-Řečkovicích a oslavili jsme 50. představení muzikálu. S tímto novým programem k představení vstupujeme do další půlstoletky. Nikdo neví, jak to vše jednou skončí, jsme vděční za každého diváka, který se na nás přijde podívat, a jsme rádi, pokud z představení odchází s dobrým pocitem a radostí v srdci.

Ostrovačice, 2006

Spojené farnosti v roce 2016

Ajka Vaňková

Áňa Povolná

Anna Strašáková

Eva Klobásová

Gita Matoušková

Hana Strašáková

Honzík Strašák

Jan Halásek

Jana Pokorná

Jana Zemanová

Jarmila Beruška
Strašáková

Jiří Pokorný

Markéta Povolná

Martin Dvořáček

Mirek Chlubna

Katka Vrzalová

Klára Pokorná

Kristýna Zemanová

Monika Musilová

Monika Pišková

Ondra Zeman

Lenka Nývtová

Lucie Vévodová

Marie Klobásová

Petra Brychtová

Romana Kišová

Tereza Skálová

Tomáš Margold

Tomáš Pokorný

Tomáš Šotek Lerch

Vašek Čiháček

Vojta Strašákk

Kapela

Anežka Zemánková

Bára Zemánková

Jan Zemánek

Luděk Strašák

Tomáš Slanina

Technika

Jaromír Drápal

Ríša Spišák

Historické pozadí Ježíšova narození

Izraelské království se konstituovalo na přelomu 1. a 2. tisíciletí př. Kr. z kmenového svazu dvanácti izraelských kmenů. Po smrti krále Šalomouna se království rozpadlo do dvou států – Izrael (deset z dvanácti kmenů) a Judsko (kmeny Juda a Benjamin s hlavním městem Jeruzalémem). Izraelské království podlehl asyrskému nájezdu r. 722 př. Kr., jeho obyvatelstvo bylo asimilováno. Judsko bylo dobyto r. 587 př. Kr., Jeruzalém byl vyvrácen, chrám byl zničen a obyvatelstvo - pozdější židovský národ - valnou měrou deportováno do Babylonie. R. 538 př. Kr. byl Babylon dobyt perským králem Kýrem, který o dva roky později povolil Židům vrátit se do vlasti a znovu zbudovat Jeruzalém a chrám jediné místo kultu. Následujících dvě stě let žili Židé relativně klidně pod perským protektorátem. R. 332 př. Kr. dobyl Perskou říši Alexandr Makedonský. Po jeho smrti se jeho obrovská říše rozpadla na několik následnických států; Judsko připadlo Egyptu. V důsledku Alexandrových dobovatelských úspěchů vznikl v celém východním středomoří jednotný kulturní prostor s převažujícím řeckým vlivem – tzv. helénismem. Řečtina se stala univerzálním dorozumívacím jazykem, jednotlivé polyteistické kultury se asimilovaly a navzájem připodobňovaly. V tomto kulturně homonymním prostředí působil židovský národ jako nezvyklý až cizorodý prvek. To bylo trnem v oku syrskému panovníku Antiochu IV., který začal r. 167 př. Kr. tvrdě postupovat proti židovství. Zakazoval dodržovat náboženské a rituální předpisy a znesvětil Jeruzalémský chrám. Záhy vypuklo povstání, v jehož čele stanul Juda Makabejský se svými příbuznými. Z makabejského rodu vznikla nová královská dynastie Hasmoneovců. R. 64 př. Kr. se mezi dvěma Hasmoneovci rozpoutal spor o vládu; oba se obrátili na římského vojevůdce Pompeia, který však se svým vojskem Judsko dobyl a připojil k římské říši jako protektorát. Několik let vládli Judsku etnarchové (knížata dosazená Římem), až r. 40 př. Kr. byl židovským králem jmenován Herodes, který však sám nebyl původu židovského, ale edomského. Aby svou vládu legitimoval, vzal si za ženu Mariane, dceru velekněze z hasmoneovského rodu. Po narození druhého syna však nechal ji i syny popravit. Celkem byl ženat desetkrát, řadu svých příbuzných nechal popravit - obvykle pro podezření ze spiknutí. Sám císař Augustus, jehož byl Herodes věrným spojencem, prohlásil, že by byl raději Herodovým vepřem (tedy pro židy rituálně nečistý zvířetem) než Herodovým synem. Král Herodes nebyl ovšem zcela samostatným vládcem; svému území vládl coby autonomní panovník. Ve vnitřních záležitostech měl sice volnou ruku, byl však podřízen Římu. Judsko spadalo pod pravomoc římského legáta provincie Sýrie. V době Ježíšova narození spěla Římská říše k vrcholu moci. Oktavián Augustovi se podařilo konsolidovat občanskými válkami otřesené impérium, které se stalo světovou velmocí. Římská říše měla vynikající právní systém a dokonale fungující státní aparát. V celé říši, která tehdy zahrnovala západní a jižní Evropu, severní Afriku a Blízký Východ, vznikala síť silnic, budovala se nová města a rozvíjela se civilizace, vzkvétal obchod mezi jednotlivými surovinami. Nicméně řada podmaněných národů nesla římskou nadvládu těžce - nejvíce vadila snad právě Židům, pro něž byla existence samostatného království spojena s dávným zaslíbením od Boha. Již od dob babylonského zajetí byla v židovském povědomí velice živá představa krále z Davidova rodu, kterého pošle sám Bůh, aby vysvobodil utlačovaný židovský národ a umožnil mu věrně sloužit Bohu. Tuto myšlenku podporovala i řada proroctví v kanonických biblických textech. Očekáva-

ného zachránce nazývali židé Mesiáš (z hebrejského Pomazaný - Pán, což se do řečtiny překládá jako christos — Kristus). Zvláště v římských dobách bylo očekávání Mesiáše velmi silné. Ježíš se nejspíše narodil v letech 7-5 „př. Kr.“; usuzujeme tak z toho, že král Herodes zemřel již roku 4 př. Kr. Hvězda, která přivedla mudrce od východu (tedy nejspíše z Persie nebo Mezopotámie), nebyla kometa (ta se ostatně objevuje na obrazech až od vrcholného středověku), ale pravděpodobně několikanásobná konjunkce Jupiteru se Saturnem, kterou si tehdejší astrologové vysvětlovali jako znamení židovského krále. Podobná astronomická událost je značně výjimečná a dochází k ní přibližně jednou za sedm set let. Je otázkou, ve které roční době se Ježíš narodil. Podle posledních výzkumů se z kusých zpráv, které o této události poskytuje evangelia, a z údajů o situaci v židovském národě a na tehdejší náboženské scéně, se dá rekonstruovat, že se tak stalo skutečně mohlo stát kolem 25. prosince; z evangelií víme, že devět měsíců před Ježíšovým narozením (tedy v době jeho početí) byla matka Jana Křtitele Alžběta v šestém měsíci a že Jan Křtitel byl počat poté, co jeho otec Zachariáš, kněz z Abiášovy třídy, vykonal pravidelnou službu v chrámě; dobu služby této kněžské skupiny se na základě kumránských nálezů podařilo datovat na 23.-25. září. Manžel Ježíšovy matky Marie Josef pocházel z Betléma, dokonce přímo z Davidova rodu; mezi Židy byla genealogie velice důležitá. Přestěhoval se do Nazareta v severní části země zvané Galilea, v rámci sčítání lidu však byl nucen odejít i s těhotnou Marií do svého rodiště. Do Betléma však dorazilo tolik lidí, že pro Josefa a jeho rodinu nebylo místo v útulku pro cizince a cestující. Ježíš se proto narodil ve stáji či chlévě v jeskyni poblíž. Králi Herodovi pochopitelně nebyla myšlenka na narození nového krále-mesiáše vůbec vítaná, proto se pokoušel prostřednictvím mudrců (jejich počet přesně neznáme a odvozujeme jej z počtu darů, které přinesli; jména a královské tituly jsou plodem pozdější tradice) přesněji zjistit dobu a místo narození, aby mohl nového „uchvatitele“ odstranit. Když se mu to nepodařilo, rozhodl se vyhladit všechny betlémské děti mužského pohlaví do věku dvou let. Tomuto řádění padlo za obět' asi dvacet až čtyřicet chlapců. Josef s Marií a Ježíšem však včas uprchli do Egypta a vrátili se až po Herodově smrti, tzn. po roce 4 př. Kr. Usadili se v galilejském Nazaretě, kde Ježíš s Marií a Josefem vyrůstal a žil nenápadným, obyčejným životem až asi do třiceti let, kdy veřejně vystoupil; následující události pak nesmazatelným způsobem změnily světové dějiny.

Zdeněk Držtka (2004)

Libreto

1. dějství

1. Temná noc

Vypravěč

Noc, co je temná jako kout,
smutek bez naděje,
žár, co nezahřeje,
jitřenka bez záře.

Sen, z kterého chceš procitnout,
radost bez úsměvu,
píseň bez nápěvu
a člověk bez tváře.

Film, co nemá smysl, nemá děj,
smutek, který plní beznaděj,
slzy, co ti nikdo neutírá,
jediné, co zbývá, tvoje víra,
víra,
víra.

2. Svítá

Betlém se probouzí do nového dne.

Sbor

V Judských horách svítá...
Města a visky doposud spící
probudí první zlatavá zář.
Končí čas loučí, končí čas svící,
slunce ti v krátku osvítil tvář.

U městské brány bdí jenom stráže
Několik minut zbývá jim jen,
vzdorovat déle noc nedokáže,
ještě pár chvil a zasvítil den.

Nad pouští blýskl se ohnivý kruh
a prohřál po noci studený vzduch.
Už svítá.
Žhavými šipy jak lučištníci
zažehnul den a my můžem říci:
Už svítá.

Na jihu město Hebron už vstává,
severně zívá Jeruzalém.
Jsou města, kterým přísluší sláva,
proč my jsme v městě zneuznalém.

Veškerá sláva polní je kvítí,
hned voní jednom, hned vedle těm.
Slunce však stejně na všechny svítí.
Slunce už svítá nad Betlémem.

Nad pouští blýskl se ohnivý kruh
a prohřál po noci studený vzduch,
už svítá.
Žhavými šipy jak lučištníci
zažehnul den a my můžem říci:
Už svítá.

3. Na tržišti

Obyvatelé Betléma se žíví tím, co nejlépe umějí – obchodem. I na tržišti si ovšem uvědomují, že jejich země je již dlouhá léta okupována cizí armádou.

Sbor

V ranním slunci se mince blyští,
až z nich přechází zrak.

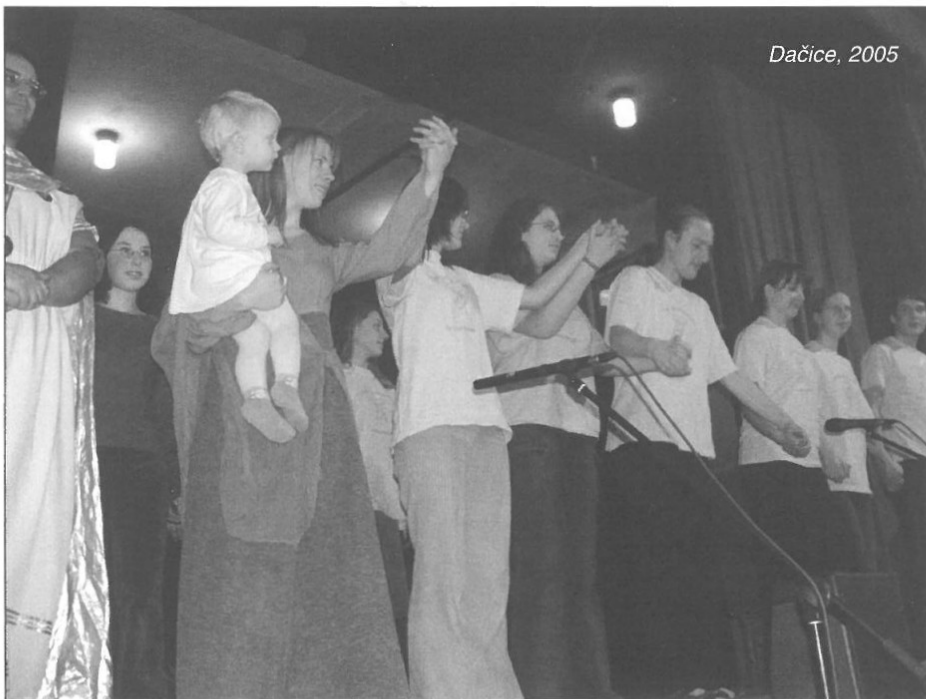
V ranním slunci se mince blyští,
až z nich přechází zrak.

Rušno, rušno je na tržišti,
nesmíš stát jenom tak, víš.

V ranním slunci se mince blyští.

Mám zboží ke koupí,
pro chytrý, pro hloupý
z blízkých i vzdálených míst,
ať je co jíst.

Zbytky chleba
po náměstích,
syn včas koupit
ho mámě stih.
Tolik spěchu

není třeba,
Bet Lechem je
Domem chleba.
Po placce, koláči,
při smíchu, při pláči
rád sáhneš - není divu - po pečivu.

Tržiště brzo nad ránem,
nejčastěji voní šafránem.
Sezamem, mátou, skořicí,
myrhou a pepřem, hořčicí.
Koření z Asie,
do jídla vrazí je
kdo umí vařit jen tu,
v Orientu.

Římská přilba se v slunci blýská,
až z ní přechází zrak.
Římská přilba se v slunci blýská,
až z ní přechází zrak.
Kdo jednou naši zemi získá,
nezmizí jenom tak.
Římská přilba se v slunci blýská,
Což cizí armáda
mír jen tak zdarma dá.
Klid není, když jsou tam ti
okupanti.

4. Dobyvatel

Římskí vojáci nadávají na svou službu a už se těší do civilu

Vojsko

* Jak jsem mohl krásně žít v palem stínu.
Proč mí předci dobyli Palestinu.
Teď abych se trápil pořád,
domorodce rovnal do řad.
Potýkám se se záští místních obyvatel,
takhle těžký úděl má dobyvatel.

Už se těším do vlasti, do Milána.
Copak je tam nového, co milá na
hlavě má dnes načesáno,
myslím na ni večer, ráno.
Mít tady tak telegraf, klepu jako datel,
takhle těžký úděl má dobyvatel.

Až s tím sekne, budeme chlemtat z láhve víno,
za oběť nám padne krab, kaviár i langusta.
A na tebe vzpomínat budem, Palestino,
jak jsme vlasti sloužili za císaře Augusta.

Večer slunce zapadá nad římskými syny,
někde v dáli za mořem tuším Apeniny.
Pevnou rukou císař řídí
svoji říši, svoje lidi.
Taky tyhle hlupáky naučíme zpívat:
Imperium Romanum, vivat, vivat.

Až s tím sekne, budeme chlemtat z láhve víno,
za oběť nám padne krab, kaviár i langusta.
A na tebe vzpomínat budem, Palestino,
jak jsme vlasti sloužili za císaře Augusta.

Bude chvíle dojemná,
ne-li, bych se divil,
až zařveme: Dva, jedna,
nula, civil.

5. Herodes

Do města vjíždí král Herodes, pro svou kolaboraci s Římem je posuzován jako zrádce.

Sbor

Proč ta hrůza, nebo děs.
Proč strach každý hnedle má,
zavítal do Betléma
údělný král Herodes.

Stejný včera jako dnes,
trpí těžkou nemocí,
že jej svět chce přemoci,
údělný král Herodes.

Kdo kdy jenom trochu hles,
že si na trůn brousí chrup,
zatočil s ním, co by dup,
údělný král Herodes.

Vazal Říma, jeho pes,
z číše moci chtěl by pít.
Pro Židy už není Žid,
údělný král Herodes.

Brno, 2006

6. Sčítání

Král Herodes vyhláší nařízení císaře Augusta o soupisu lidí v Římské říši. Každý se má vydat do místa, odkud pochází jeho rod. Různé skupiny obyvatelstva reagují různě, pravověrným Židům vadí, že si na ně Augustus činí nárok, obchodníci se těší na nové obchodní příležitosti, vojáci předpokládají další těžkosti a těm, kteří odcházejí kvůli sčítání jinam, také není do zpěvu, ale zpívají.

Herodes

Slyšte hory, města, pouště,
slyš, Betléme v Judské zemi.
Slyšte zprávu, všichni lidé,
lidé, kteří patříte mi.

Císař nesmrtelné říše,
jehož já jsem věrný vazal,
jehož já jsem věrný sluha,
spěšným psaním sám mi vzkázal.

Není války v mojí říši,
je čas míru, je čas klidu
nyní doba příhodná je:
Nařizují soupis lidu.

Sčítání, každý dej se do města svých otců,
ať je, nebo není ti to vhod.
Silnice plné budou povozů a chodců
jdoucích tam, odkud je jejich rod.

Sčítání, úředníci a vojáci z Říma,
provádějte soupis oddaně.
V sčítání taky malý bakšiš pro vás dřímá
v sčítání jde hlavně o daně.

Pravověrní židé

Zase známka
ponížení.
Věřme, jednou
se to změní.
Tak se celá
říše doví,
že patříme
císařovi.

Obchodníci

Nevím, jak bych řekl díky
za betlémské obchodníky.

Slavné město minulosti
úkolů se dobře zhostí.
Lid vzešlý z betlémských předků
přece není bez majetku,
a tak díky všemu dění
můžem získat pěkné jmění.

Obyvatelé odcházející z Betléma

Na cestu
s tebou jdu
vezmem pár
velbloudů.
Každý chlupy
světlé má,
proč my nejsme
z Betléma.

Vojsko

Se silami sotva vyjdu
a ještě psát seznam lidu?
Dělat systém v tomhle binci?
Znovu krotit Židů hordu?
A za to nám, asi, k žoldu
nepřidají ani minci.

7. Kolik přejde svítání

Vojsko začíná sčítat obyvatele Betléma. Betlémané se jako Izraelci – lid Hospodinův – odmítají podrobit diktátu moci, jsou ovšem krvavě potlačeni.

Vojsko

Kolik přejde svítání
než se soupis zjedná.
Začíná nám sčítání
a den číslo jedna.

Ze všeho nás nejvíc zajímá
tvoje jméno
adresa a jiné personálie.
Zapišeme je, jakmile bude
vysloveno,
kolik ti je, čím se živíš, je tvůj dům zde,
nebo v dále je.

Z náměstí až do ulic
řada nedohledná.

Sil už mám jen polovic,
sčítání, den jedna.

To je lidí, pohlédni,
klidně vezmu jed na
to, že dřít v den poslední
budem, jak v den jedna.

Sbor

Sčítají nás
jako kusy porcelánu
v sekretáři hospodyň.
My jsme ječmen v Božím lánu
náš Pán je jen Hospodin.
Jsme lid Boží, jeho stádo,
nesehnuté, vzpřímené.
Tebe, Bože, má tak rádo,
tebe ale, Říme, ne!

8. Přijď

Židé ve své beznadějně pozici se modlí a prosí o příchod slíbeného Mesiáše.

Sbor

Pokořena,
sražena na kolena
je zašlá sláva Tvého lidu, Pane.
Němě křičí,
potichu, jako pěna,
přijď k nám a navštiv stádo podupané.

Zhřešili jsme,
nedbali na Tvá slova,
sliby jak svíce větrem zhasínají.
Marná byla
námaha Mojžíšova,
když s Tebou sjednal smlouvu na Sinaji.

Snad ses na nás rozhněval, nebo přítel nejsi náš,
je to trest, či hrozba varovná,
kéž se nebe otevře, kéž už přijde Mesiáš,
naše zohlé šíje narovná.

Naše ústa tíše prosí: Přijď!
Ruce k nebi natažené: Přijď!
Celé naše tělo žádá,

Náměstí n. Osl. 2014

Pane, neukazuj záda,
sestup k nám.

Jako květ z nebeské rosy přijď,
mocný, který zlo zažene, přijď.
Čekáme tě, vzácný hosti,
opásej se vznešeností,
sestup k nám.

II. dějství

9. Dveře zamčené

Vypravěč

Od zamčených dveří našich srdcí
jako hrách se odráží tvůj hlas
Dveře zamčené
sedm západů
a tma
a prázdno
a ty toužíš vstoupit mezi nás.

Přicházíš k nám s nuší plnou lásky,
a v poháru s trochou naděje.
Nemám na tebe
vůbec náladu
a chuť,
mám práci,
tak mizíš než svět se naděje.

10. Cesta byla nebezpečná

Josef s Marií přicházejí do po strastiplné cestě do Betléma

Josef

Cesta byla nebezpečná
a na horách fičí,
přes poušť vede stezka plná kamení.
Na posledním kopci brány
Betléma se tyčí,
je to dost, jsme dálkou řádně znavení.

Marie

Mám oči plné pouště,
plné žlutých, šedých odstínů.

A slunce cítím v zádech,
už se těším někam do stínu.

Mám nohy plné dálky,
spoustu kilometrů za sebou.
Mám uši plné pomluv,
které zamrzí a zazebou.

Josef

Daleko je z Nazareta
sem do Judských kopců,
kdo ví, kam nás vládci příště naženou.
Teď poslali všechny pěkně
do města svých otců,
v nich se nechat zapsat s dětmi a ženou.

Marie

Mám v botách zbytky písku,
v duši mír, jak mnohý vytuší.
Mám muže, svého strážce,
a v těle dvě srdce mi buší.

Mám pod svým srdcem poupě
z něhož krásná růže vykvete,
mám pod svým srdcem dítě,
které je i není na světě.

Josef

Z našich předků zbyly jenom
kamenité hroby,
které problém náš jen stěží vyřeší.
Měli bychom včas narazit
na někoho, kdo by
poskytl nám na pár nocí přístřeší.

Kolik dveří Betlém má,
kolik dveří Betlém má.

Brno, 2006

11. V zájezdním hostinci

V hostinci není dost místa pro všechny, kteří v něm chtějí přespat. Hoteliér se svým pomocníkem se snaží maximalizovat svůj zisk

Hosté

V zájezdním hostinci má to dnes štávu,
švitoří přes sebe muži, ženy,
šťastný ten, kdo má dnes kam složit hlavu,
Betlém je, řekl bych, přeplněný.

Hoteliér

To je hostů,
další přibyl.
Chlapče, cos tu
zase přibil

Stojící dav

neplň děsem,
že už víc hlav
nevejde sem.

Pomocník

Hůř se jedná, lépe říká:
„Naše zisky rozmnož víc.“
Nesložím však zákazníka
do pokojů, do ložnic.

Z výčepu je noclehárna,
všichni jsou tam nacpáni.
Všude plno, snaha marná,
snad jen... místa na stání.

Hosté

V zájezdním hostinci má to dnes štávu,
číšníku ze sklínky nalej arak.
Šťastný ten, kdo má dnes kam složit hlavu,
zvláště, když je tohle tak malej barák.

Hoteliér

Firmě svědčí -
- což je zřídka -
zájem větší
než nabídka.

Dřímám beztak,
zkus mě probrat,

máme dnes tak
velký obrat!

Pomocník

Bez peněz se těžko vrzne,
jak bych jen moh' pomoci ti?
Proč se nezachovat trzně,
když jsou k tomu možnosti?

Budu jednat podle zájmu,
nechci slyšet námitku
a svůj pokoj dnes pronajmu
- za nejvyšší nabídku.

Hosté

V zájezdním hostinci má to dnes štávu,
kdo by si na vladaře nenadal,
šťastný ten, kdo má dnes kam složit hlavu.

Josef

A ten kdo nemá kam, tak hledá dál.

12. Copak byste nechtěli

Josef marně obíhá betlémské hotely

Hosté

Copak byste nechtěli?
Pro hostinské je dnes ráj.
Přetékaží hotely,
přetékaží Zimmer frei.

Tak vy chcete spát dnes vleže?
A v mém domě? Ale kdeže...

Už tam leží vzácní hosté.
Platí zlatem, ach, jak prostě.

Leda že by... - prachy, máš-li?
Pak bychom snad místo našli.

Vyřezat stůl? Platíš zbožím?
Já se z toho nejspíš složím.

Když peníze nemáte
opakuji popáté:

Copak byste nechtěli?
Pro hostinské je dnes ráj.
Přetékají hotely,
přetékají Zimmer frei.

Újezd u Brna, 2014

13. Nemám tolik místa

Ester nabízí Josefovi s Marií přespání v jeskyni za domem.

Ester

Nemám tolik místa, kolik ostatní ho mají,
obzvlášť dneska máme celkem plný dům.
Pokoje a místnosti nám lidmi přetékají,
přesto učiníme aspoň minimum.

Nemám tolik místa, kolik místa mají jiní,
nejsou u nás dveře jako do ráje.
Kus za domem uvidíte prostornou jeskyni
a ta na pár nocí celkem dobrá je.

Josef

Kolik dveří Betlém má,
kolik dveří Betlém má.

V žádných ale nenašlo se
místo na přespání,
v žádných nenašlo se pro nás přístřeší.
Dlouho hledali jsme nocleh
po betlémských stráních
až strohá jeskyně problém vyřeší.

Kolik dveří Betlém má,
kolik dveří Betlém má.

V žádných ale nebydlelo
srdce tolik žhavé,
jež by ulehčilo tobě, ženo má,
tobě, kterou anděl zdravil
přeuctivým: Ave.
A tvé tělo místo lože seno má

14. Pomalu se za patami vkrádá noc
Marie zpívá o své důvěře v Boha i v Josefa

Marie

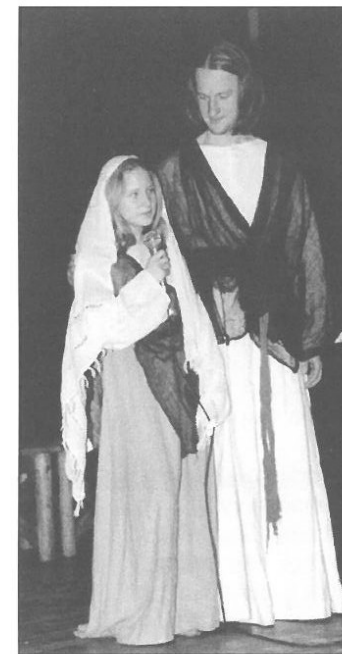
Pomalou se za patami vkrádá noc
plná smutku, samoty a bolu,
jsem šťastná, že smíme tu být spolu,
vše je tiché, a němé.

Pomalou se za patami vkrádá noc,
mrazíci se zvedají a zebou,
mne však hřeje jen to, že jsem s tebou,
že máš v rukou dlaně mé.

Naše hlavy skryje střecha skalnatá, kamenná,
v bezpečí jsem, když mě chrání tvá silná ramena,
je to známá pravda prastará.
Bůh se o své, děti postará.

Pomalou se za patami vkrádá noc.
Všechno tichne, západ rudě hoří
tvorstvo mlčí v době, kdy Bůh tvoří
a kraj kolem zhasíná.

Pomalou se za patami vkrádá noc,
která naše životy tak změní,
budem chudí a při tom mít jmění,
noc čekání na syna.

Zbraslav, 2004

Naše hlavy skryje střecha skalnatá, kamenná,
v bezpečí jsem, když mě chrání tvá silná ramena,
je to známá pravda prastará,
Bůh se o své, děti postará.

III. dějství

15. Oheň pastýřů

Vypravěč

Oheň pastýřů
olizuje samet noci,
září rubíny uhlíků
a náhrdelník jisker nočním nebem dlouze pluje,
jenže marně, dřív oheň dohoří.
Noc je krásná.

Oheň pastýřů
rozjasňuje smutný pocit.
Lid co dříve žil temnotách
spatřil velké, světlo, jak ta záře oslepuje!
Pastýři, to světlo neste dál,
Noc je krásná.

16. Dopis mámě

Pastýř píše během noční hlídky dopis mámě a slibuje jí, že se svým gamblerstvím něco udělá

Pastýř Jarda (1)

Nerad bývám dlouho vzhůru,
zvlášť utahán jako býk.
Spát bych už šel, mami,
jenže před šelmami
máme respekt natolik,

Že držíme v noci hlídky.
U ohně je vyžití
fotbalem, kartami.
Mě bolí nárt, mami,
a tak radši píši ti.

Nebyl to tak špatný nápad
poslat mne sem na zkušenou,

Na louce u Betléma 25.12.cca 7-4 př.Kr.

jenže jaksi časem zapad,
platím za něj velkou cenou.

Prý přilepším mámě v nouzi.
Co mám napsat závěrem?
Svědomy se marně vzpouzí,
stal jsem se tu gamblerem.

Došly prachy, mámo, pošli,
proč nenechat hazard a
trapné, hry s kartama
ať radost má máma
Nejsem malej.
Tvůj Jarda.

Újezd u Brna, 2014

17. Kostky

Pastýř nakonec podlehne pokušení zahrát si s ostatními kostky, prohraje však na plné čáře, ale potom jej zachrání...

Pastýři

Tahle kostka hranatá,
koukni, jak se kutálí.
Koho štěstí políbí?
Komu běží vstříc?

Kde jsou doly ze zlata,
zlatokopci kutali,
jenže - dnes hry hazardní
vynášejí víc.

Pastýř 6

Kostka mile směje se,
je to úsměv vítězný,
jen sluníčko sedmítečné,
má o tečku více.

Pastýř 5

Mému uchu také, tak
ten výsledek libě zní.
Padlá pětka donutila
k úsměvu mé, líce

Tahle kostka...

Pastýř 4

Čtyři strany světové,
tolik oček padlo mi.
Myslel jsem si: Velká čísla?
Ta mi těžko padnou.

Pastýř 3

Nad trojkou příbuzní a
blízcí ruce snad lomí.
Bohužel, techniku vrhu
mám dost těžkopádnou.

Tahle kostka hranatá...

Pastýř 2

Dvě oka mám na kostce
a dvě oči na hlavě.
Mizerný hod nepochybně
na prohru mi zadělá.

Pastýř 1

Snad nevrhnu jedničku,
hážu trochu váhavě...
Prohrál jsem, teď spasí mne jen
div, jen příchod anděla.

Vranovice, 2015

18. Gloria

Ze hry vytrhují pastýře andělé a dvojjazyčně ohlašují, že se ve městě Davidově narodil Spasitel

Andělé

Gloria in excelsis Deo.

Pastýř 4

Znát latinu, to je klad.
Anděl chválí? Hřímá?

Pastýř 3

Ne!
Teď jej slyší Římané,
ty si počkej na překlad.

Anděl 1

Sláva Bohu na výsosti,
pokoj lidem na zemi.

Anděl 2

Davidovo město hostí
Mesiáše, zdá se mi.

Gloria...

Anděl 1

Právě chvíli narozený.
Naděje zas ožije.

Anděl 2

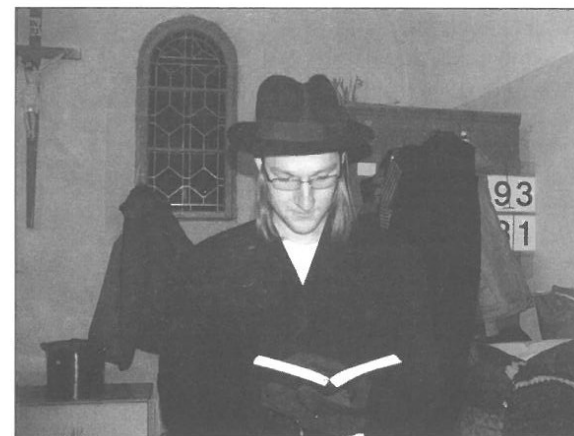
Leží v klíně krásné ženy,
která matkou Boží je.

19. Za andělem!

Pastýři se rozhodnout přivítat Spasitele. Menší spor vzniká mezi vítězícím a prohrávajícím pastýřem o to, zda dohrát, či nedohrát rozehranou partii kostek. Druhým problémem je, že pastýři nevědí, co mají považovat za Davidovo město, o kterém mluvil anděl. Nakonec rozhodne okoljdoucí rabín pro Betlém.

Pastýři

Zvedni kostru, hejbní tělem,
vydejme se za andělem.
Bůh z štědrosti dal nám lekci,
aby se svět radoval,

Vesmír v Orlických horách, 2006

oč prosili naši předci,
to nám dneska daroval.

Pojďte s námi, ženy, děti,
poklonit se nemluvněti.
Přivítáme Spasitele,
vezmeme pár drobností.
Kůže, mléko, asi tele,
kúzle ke hrám, k radosti.

Zvedni kostru, hejbní tělem,
vydejme se za andělem.

Pastýř 6

To je spěchu, to je spěchu,
chci znát toho chvátala,
jenž končí hru bezdůvodně,
když mi kostka padala.

Pastýř 1

Nestěžuj si, nestěžuj si,
že ti nebe kazí hod.
Mesiáš se narodí tak
jednou, dvakrát za život.

Pastýři

Bůh prý porci slávy dá
městu krále Davida.

Než vyjdeme, ještě slovo:
Co je město Davidovo?

Rabín

V Betlémě se narodil,
zde žil léta schován.
V Hebronu byl o pár let
později korunován.
Jeruzalém - město měst -
které, dobyl kdysi
a kde, v stínu Sionu,
svůj věčný sen sní si.

Pastýři

Anděl zřejmě neví, že
jsou tři města Davidova.
Zkusíme to do Betléma,
neboť je to nejbližší.

Blatnice pod sv. Antonínkem

20. Přepadení

Pastýři přicházejí k domu Ester a hledají Mesiáše. Ester má z nich zpočátku strach, ale potom svolí a přivede dvouletého syna Izáka, kterému se pastýři pokloní. Jakmile ovšem zjistí, že Mesiáš se narodil právě dnes, vzpomene si na Josefa s Marií, kteří u nich přespávají.

Ester

Co tu chce ta banda chlapů?
Počkejte na světlo denní.
Hole v ruce? Už to chápu!
Pomoc, pomoc! Přepadení!!!

Pastýř

Uklidni se, mladá paní,
jak čert na nás vyletí!
Jak se chudí mocným klaní,
jdem se klanět dítěti.

Ester

Nějak si vůbec nejsem jistá,
proč mám volat Izáka.
Teď mi svitlo - terorista -
dítě, matku vyláká.

Pastýř

Neklidná je mladá dáma.
V dálce dřímá pastvina,
běžíme z ní, žádné, drama,
kouknout se ti na syna.

Anděl se nám zjevil právě
- jsme jen chudí pastýři -
každá máma se po zprávě -
již nám sdělil - zapýří.

Porodilas Mesiáše,
Spasitele, Hvězdu hvězd.

Ester

Cože? Že by dítě naše?
Jaké štěstí, jaká čest!
Izáku, pojď, nech už spánku,
svět ti leží u nohou.
Stanou se z nás velcí páni
a pryč s bídou ubohou.

Pastýři

Klaníme se ti, náš králi, dnes zrozený....

Ester

Moment, počkat, jak dnes narozený?
Už má zuby, mluví, chodí,
vezmi zpátky svůj výrok.
Malý Izák už je s námi
bez pár týdnů druhý rok.

Pastýř

To jsem blázen. Ať je po mém.
Anděl řekl jasně: Dnes.
Zastavil se nad tvým domem,
pak se vzdálil do nebes.

Ester

Pobudové. Rychle vstanem,
sny se mi snad nezdají.
Paní v stavu požehnaném
spí dnes u nás ve stáji.

21. Klaníme se ti

Pastýři se klaní Mesiášovi

Pastýři

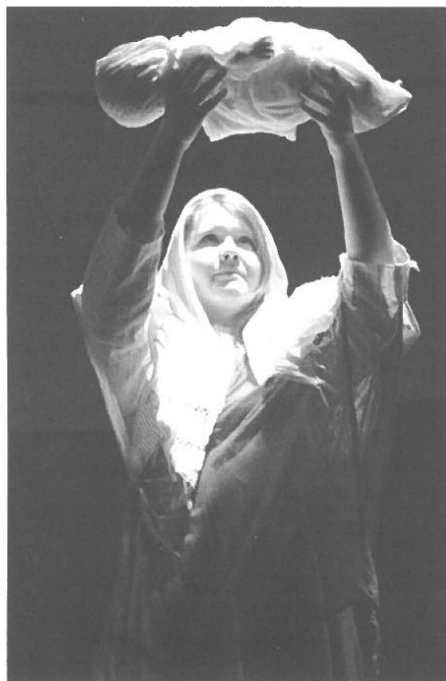
Klaníme se ti, náš králi, dnes zrozený,
vzal jsi na sebe tvář a podobu člověčí.
Tanec, zpěv a ples a chvály zní po zemi,
řekni, jak se ti tvorstvo spasené odvděčí.

Klaníme se ti tak dlouze, jsi Vzkříšení,
kolem půlnoci úsvit zazářil ohnivý
svítla naděje. V kartouze už mříž není,
přišla svoboda, lidstvo spoutané o ní ví.

Římanům dáš možná vale
příští vládce Izraele,
spáso mrtvých, pane živých.

Zatím zde, v betlémské skále
v klíně matky máš se skvěle
a spíš spánkem spravedlivých.

Klaníme se ti, náš králi, dnes zrozený,
vzal jsi na sebe tvář a podobu člověčí.

Brno, 2013

Tanec, zpěv a ples a chvály zní po zemi,
řekni, jak se ti tvorstvo spasené odvděčí.

22. Sláva, sláva

Všechno, co má hlasivky slaví příchod Spasitele

Všichni

Sláva, sláva,
od Betléma znějí hlasy,
sláva, sláva
narodil se Pán.
Sláva, sláva
nastávají lepší časy,
sláva, sláva,
narodil se Pán.

Co se lidstvo načekalo
a ne málo, stovky roků.
Než se Slovo tělem stalo
přislíbené od proroků.

Sláva, sláva,
v jasné světlo noc se mění,
sláva, sláva
narodil se Pán.
Sláva, sláva
přichází mír, odpuštění,
sláva, sláva,
narodil se Pán.

Hvězda nová, neslýchaná
zazářila jasným světlem.
Syna chová čistá Panna,
mluví o tom celý Betlém.

Sláva, sláva,
tak zní slova dnešní noci.
Sláva, sláva
narodil se Pán.
Sláva, sláva
lidstvo bylo bez pomoci,
sláva, sláva,
než se zrodil Pán.

Brno, 2006

IV. dějství

23. Temnota

Vypravěč

Sfouknout svíčku, zhasnout lampu, dusit oheň, zkrátit knot.
To může jen ten, kterému světlo nepřichází vhod.
Ve svém srdci bloudí
černočernou tmou,
touží zničit všechny, kteří světlo zažehnou.

Krádež, loupež, vražda, únos, sobectví a násilí
rozkvétají především tam, kde už světlo zhasili.
Je to zvláštní fauna,
které prospívá,
když je večer a pomalu světla ubývá.

24. Herodes

Král Herodes spokojeně bilancuje svůj život

Herodes

At' si do mne vlastenecká lůza husto ryje,
důležitější je pro mne vstup do historie.
Na domácím působišti mám úspěchy významné,
moje vojsko s nepřáteli nijak zvlášť se nepáře
a když někdy stanu v Římě, když se zeptám císaře,
koho z lidí že si váží, tak srdnatě vyzná: Mne!

Jsem snad postrach, nebo běs?
vyzívají hlasy ve mně.
Já jsem vládce této země,
král všech králů, Herodes.

Všimni si, jsem stavitel a žádné stavby v malém.
Jak krásně jsem dal opravit chrám a Jeruzalém.
Spokojeně dmu se pýchou, když se kouknu za záda:
Moderní a krásné stavby, čistý sloh a čistý tón,
nový přístav Cesarea, starodávný Aškelón,
opevněný Herodion, opevněná Masada.

Jsem snad postrach, nebo běs?...

V celé dlouhé historii jistě nejsme prvý,
kdo spory o kralování lehce řešil krví.
Život není lehký, není snadný boj o korunu,

Zbraslav, 2004

zvlášť, když žena, zvlášť, když děti na hlavě ji chtěly by.
Přesná rána, tupý úder, i když se to nelíbí,
podstatná a hlavní věc je udržet se na trůnu.

Jsem snad postrach, nebo běs? ...

25. Mudrci z východu

Mudrci z východu přicházejí k Herodovi a popisují mu svoji složitou cestu při hledání Mesiáše. Herodes se při představě, že se zrodil nový král, rozlítí natolik, že jednoho z mudrců uškrtí. Kněz vysvětlí, kde se má podle proroků Mesiáš narodit. Herodes vybízí mudrce, aby se k němu ještě jednou vrátili a řekli, kde se malý spasitel nachází. Kněz si uvědomuje výjimečnost okamžiku a bojí se o život dítěte.

Kněz

Čtyři muži, drahý králi
o přijetí požádali.
Kolem hlavy bílou plentu,
nejspíš budou z Orientu.

Mudrc 1

Špička vědců z Perské říše
v dávných knihách listovala,
zjistila tam, co se píše,
proč na nebi hvězda vzplála.

Blatnice pod sv. Antonínkem, 2014

Mudrc 2

Tahle hvězda v nadhlavníku,
kterou noční nebe hostí,
je - dle našich odborníků -
hvězdou nové osobnosti.

Mudrc 3

Přišli vědci na poradu
a jejich spor přešel v hádku,
kdo z nás půjde ku západu
poklonit se nemluvnětku.

Mudrc 4

Probrali než padlo šero
argument po argumentu
a vybrali devatero
předních vědců z Orientu.

Mudrci

Astrologa, geometra, astronom,
dějepřevce, zeměpravce, mistra počtů,
historika, tlumočnicka kronikáře.
Pozdravujte dítě za nás, co jsme doma,
budem denně vyhlížeti došlou poštu
a na fotkách novinových vaše tváře.

Mudrc 1

Devět vědě dalo vale,
vyrazili odhodlaně.
První z nich však nedal ale
zprava přednost karavaně.

Mudrc 2

Druhý dostal škorpiónem,
který ležel v písku schován.
Třetí řekl smutným tónem:
Ach, umírám dehydrován.

Mudrc 3

Čtvrtý z nás se opil vínem
v krčmě cestou na Jericho,
chyt se s jedním beduinem
a ten propíchl jeho břicho.

Mudrc 4

Pátý spatřil Jeruzalém,
padlo na něj hořké hoře.

Klesl steskem, zemřel hořem,
teď je mrtvý jako moře.

Mudrci

Astrologa, geometra, astronom,...

Mudrc 1

Zůstali jsme ještě čtyři,
radu nám král, nebo kněz dá.
Naše kroky jistě míří
k místu, nad nímž stojí hvězda.

Mudrc 4

Kéž se nám ta cesta zkrátí,
pověz, vládce, kudy dál?
Ty nám můžeš radu dáti,
kde se zrodil chudý král?

Herodes

Já jsem král a nikdo jiný,
ty obludo z Persie,
kdo chtěl sáhnout na dějiny,
ten už dávno nežije.

Já ti dám, ty hloupý grázle...

Kněz

...Ach, nemějte mu to za zlé,
v celé zemi každý ví,
jak je vládce prchlivý.

Takto praví víra naše:

U proroka Micheáše
autor píše:

„Ty Betléme v Judské zemi
nejsi malý mezi všemi
ostatními městy.
Z tebe vyjde pastýř lidu,
sejme smutek, sejme bídu
celé říše.“

Mudrc 2

Hurá, sláva, už jsme doma,
tady odtud poutník to má
dvě hodiny cesty.

Herodes

Až najdete toho krále,
ať jsem první, kdo se doví
jméno, místo, a tak dále,
pokloním se, pokloním se.....

Mudrci

Naše cesta konce nemá,
honem odtud do Betléma.
Ať z nás, zbylé třetiny,
dojde aspoň jediný.

Kněz

Že by, že by, že by už,
Mesiáš a Panovník?
Bojím se, že Herodes
k dítěti by ráno vnik.

Herodes

...pokloním se ...pacholkovi.

26. Usínáš mi v náručí

Marie zpívá Ježíšovi ukolébavku

Marie

Usínáš mi v náručí
a já jsem šťastná jako všechny mámy.
Do očí ti padá sen,
směješ se, že smíš tu dřít s námi.

Spokojeněji nikdo neusíná,
spokojeněji nikdo neusíná.

To je židle, to je stůl,
to je táta, já ho mám moc ráda.
Budeš ho mít také rád,
bere naše břímě na svá záda.

Spokojeněji nikdo neusíná,
spokojeněji nikdo neusíná.

Ale trochu mám strach,
že až povyrosteš, synku, z dětských střevíčků,
přijde ten den, kdy máma rozumět ti přestane.
Nebudeš už psát víc

svoje obavy a rány jasně na líčku.
Neuvidím ve tvé duši šrámy krví vepsané.

Tak se každá máma bojí o syna,
když usíná, když usíná, když usíná.

Do ouška ti zabroukám,
jak se kuropění ránem stává.
O ptáčích a o hvězdách,
o tom, jak je marná lidská sláva.

Spokojeněji nikdo neusíná,
spokojeněji nikdo neusíná.

Ale trochu mám strach,
že až povyrosteš, synku, z dětských opánků,
přijde ten den, co zklame, kdy narazíš na lidi,
co v srdcích mají mráz a chlad,
slepě zničí růži vzešlou z ranních červánků,
když políbí, tak zradí, nechápu a závidí.

Tak se každá máma bojí o syna,
když usíná, když usíná, když usíná.

Usínáš mi v náručí,
usínáš mi v náručí,
usínáš mi v náručí.

Újezd u Brna, 2014

27. Najít cíl

Mudrci se klanějí Ježíšovi

Mudrci

Je tak krásné najít cíl,
zvlášť, když cesta byla dlouhá,
zvlášť, když vzala hodně sil
a kupředu nás tlačila jen touha, touha, touha.

Touha spatřit divů div,
zlo jej zničit nemá sílu.
Vzdáváme ti svůj obdiv
Spasiteli, Králi králů, vládce světadílů.

Přijmi, prosím, naše dary, zlato, myrhu, kadidlo,
z jejich libé vůně nikdy není špatně, ani mdlo.
Jsou to dary pro krále a jsou to dary pro Boha,
spolu s námi zpívá lid, moře, zem i obloha.

Je tak krásné najít cíl,
zvlášť, když cesta byla dlouhá,
zvlášť, když vzala hodně sil
a kupředu nás tlačila jen touha, touha, touha.

28. Nechod'te zpět k Herodovi

*Kněz utíká říci mudrcům, aby se k Herodovi už nevraceli, protože by chtěl dítě zabít.
Současně doporučuje Josefovi s Marií útěk*

Kněz

Můj strach nelze popsat slovy,
slov v zásobě nemám dosti.
Nechod'te zpět k Herodovi,
chyt ho záchvat zuřivosti.

Zavřený je ve svém hradu,
sipá, křičí, rve si bradku,
nechce se mu předat vládu
zrozenému pacholátku.

Jak ho už znám za ta léta,
stejný včera nebo dnes.
Chce vládnout do konce světa
Hero, hero Herodes.

Není-li vám život milý,
není třeba utíkat.

Vojsku to sem trvá chvíli,
zařadí si s chutí kat.

Armáda vyrazí hbitě,
jak jen vladař pokyn dá,
můžou tu být než se dítě
přebalí a pobryndá.

29. Za vše díky

*Josef a Marie se loučí s hostiteli a míří do Egypta. Mezitím Herodes vydává příkaz
povraždít v Betlémě všechny chlapce mladší dvou let*

Josef

Nezbývá, než někam zmizet, svět je prostě takový,
nevím, co si Herodes zas vydupal a umínil.
Vyrazíme na západ, kde vedle pouště šumí Nil,
doufáme, že najdem lidi milé, hodné, jako vy.

Za vše díky, za vše díky.

Marie

Bylo u vás krásně, je zde vhodné místo k zrození,
dík za střechu nad hlavou a atmosféru rodinnou,
věříme, že starosti a zkoušky brzo pominou,
vaši pomoc laskavou snad předobry Bůh ocení.

Za vše díky, za vše díky.

Herodes

Mudrci mě obelhali,
zmizeli jak zápach.
Kdepak je ten vládce malý,
proč mu nejsem v patách?

Konkurenty mohu snad
zničit, spálit, rozdupat,
vymýtí názory zkřivené.
Můj nástupce? To je děsné!
Řešte to, až vládce zesne,
dříve ne, dříve ne, dříve ne.

Ester

Naše srdce, naše duše za vámi se rozletí,
prožili jsme krásné týdny, neberte to tragicky,
loučíme se s vámi, ale doufám, že ne navždycky
už se na vás těší malý Izák - téměř dvouletý.

Herodes

Vojsko, vzhůru do Betléma,
ať je to žid, nežid,
kdo dva roky ještě nemá,
tak ten nesmí přežít.
Konkurenta mohu snad
zničit, spálit, rozdupat,
kde se vzal zas další králevic?
Sladké zemřít jako děti.
Jak stárnu, tak mám oběti
stále víc, stále víc, stále víc.

30. Jednou

Obyvatelé Betléma se těší na další setkání s Ježíšem

Všichni

Příliš sláb, na to, aby dával rány,
příliš mlád, na to, aby čelil zlu tváři v tvář.
Aby mohl něco říct,
na to, aby zbrání vlád
příliš mlád, příliš sláb, příliš mlád.
(Jesus Christ, Supermlád)

Příliš sláb, aby učil, aby kázal,
příliš mlád, přesto v očích skrývá prazvláštní zář.
V beznaději našich dnů
nové světlo začlo plát,
ač je mlád, ač je sláb, příliš mlád.
(Jesus Christ Supermlád)

Najednou spěcháš do neznáma,
kat už vojsko shání
Zbraně zvoní, bubny bijí,
brzo kotvy zvednou
Věříme, že vyprosíš nám
Boží požehnání.
Loučíme se, věříme však, že k nám zase jednou

Jednou zase přijdeš mezi nás, jednou se k nám vrátíš
Jednou zase přijdeš mezi nás, jednou se k nám vrátíš.
Máš naše město ve svém rodném listu
a tak vzpomeneš si snadno, kdys tu spal.
Věříme, že moc ti bude dána,
příště přijdeš jako slavný Pán a Král.
Pán a Král.
Jednou zase přijdeš mezi nás, jednou se k nám vrátíš...

Ořechov, 2013

31. Naděje

Vypravěč

Noc, co je temná jako skrýš,
první Velký pátek,
nářek nemluvířátek
- sonáta krvavá.

Zlost, první zrada, první kříž,
vládce světa ránem
prchá před tyranem
a dobro prohrává.

Naděje, že v tmě se rozední
umírá až jako poslední,
zvláště když tvorstvo místo noci
ráno chce.

Nadějí, že z mrtvé masy těl
neční malý Ježíš, Spasitel
začínají vůbec první
Vánoce.

V Judských horách svítá...

Náměšt n. Osl., 2014

The top right features a photograph of three performers in period costumes against a desert background. Above them is the title 'SPOJENÉ FARNOSTI Tarsan muzikál o Paulovi z Tarsu'. Below the photo is a DVD cover for the same musical, showing a man in a white robe with a beard. To the left of the DVD cover is a small white card with the coat of arms of the church and the text: 'Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle knihový děkan biskup uděluje Divadelnímu souboru Spojené farnosti medaili sv. Cyrila a Metoděje. +Vojtěch Cikrle V Brně dne 30. dubna 2014'.

The DVD cover features a woman in a white and red robe holding a white cloth aloft against a dark background with a purple comet streak. The text on the cover includes: 'SPOJENÉ FARNOSTI: JESUS CHRIST SUPERMLÁD AUTOR, REŽIE: LUDĚK ŠTRAŠÁK', 'JESUS CHRIST SUPERMLÁD * SPOJENÉ FARNOSTI', 'MUZIKÁL O UDÁLOSTECH KOLEM ROKU NULA', and a list of cast members and production credits.

Kontakt: Spojené farnosti, www.spojene-farnosti.webnode.cz
Na těchto stránkách jsou dostupná naše CD a DVD